

H 86304 neemt de benen ...

Van een kerkuil hadden we tot voor kort het beeld van een honkvaste bewoner en trouwe partner, die enkel in de winter wat ging zwerven maar voor de rest z'n hele leven trouw bleef aan een éénmaal gekozen gebied én partner. Dat beeld is ondertussen onderuit gehaald in verschillende artikels. Ook in de regio IJzer en Polder kunnen we, dankzij het ringwerk, aantonen dat er verschuivingen gebeuren tussen koppels. We zetten de feiten eens op een rijtje.

We schrijven anno 1967. Landbouwer Hugo V. neemt een landbouwbedrijf over te Lo, dat wellicht enige tijd leeg heeft gestaan. In de schoorsteen hoort hij geblaas en komt al vlug te weten dat het om jonge kerkuilen gaat. Hij is vooruitstrevend en timmert een zelfgemaakte kerkuilenbak in elkaar (in feite ging het om een oude trog die bovenaan dicht werd gemaakt en voorzien werd van een opening) en plaatst die in z'n open schuur. De kerkuilen nemen hun intrek in hun nieuwe woonst. Eind jaren tachtig komt de Uilenwerkgroep van de Kustpolders (onze memorabele voorgangers) langs en installeren een echte kerkuilenbak boven in de schuur. Opnieuw verhuizen ze naar de mooiere woonst. Anno 1998 krijgen we de lijst met kerkuilenbakken in handen van onze voorlopers en bezoeken ondermeer Hugo V. We zijn juli '98 en de jongen zijn reeds uitgevlogen. Eén exemplaar ligt dood in de schuur, wellicht na een val. Op 29 augustus gaan we terug om de nestbak te reinigen (die ligt behoorlijk vol). De verbazing is groot wanneer we stuiten op een broedend vrouwtje. Een tweede legsel dus. De twee pulli worden op 10 oktober geringd. We plaatsen een tweede kerkuilenbak in de schuur om tweede legsels aan te moedigen. Het jaar nadien zitten de kerkuilen in de nieuwe, grotere bak en hebben 4 pulli. Op 25 september 1999 controleren we terug en hopen op een tweede legsel, maar vinden er twee adulten. Eén kan ontsnappen, de andere ringen we : H 86304. In 2000 is er geen broedgeval maar is de geringde kerkuil van vorig jaar wel aanwezig in de nestbak. Tijdens het broedseizoen 2001 zijn er terug 3 pulli, één pulli wordt teruggemeld als slachtoffer langs de E 40 te Nieuwpoort. In 2002 gaat Hugo V. op pensioen en Joeri S. neemt de boerderij over. Er zijn terug 3 pulli te ringen. Op 18 juni 2003 controleren we H 86304 terug die met 6 kleine pulli zit, waarvan later 3 pulli worden geringd. Tijdens hetzelfde jaar heeft de Vogelwerkgroep Vleteren (Gilbert Liefhooghe) succes in een pas geplaatste kerkuilenbak op een boerderij te Oostvleteren. Een mooi zomernest kan uitvliegen. Op 12 mei 2004 krijgt het Vogelopvangnetwerk Veurne een oproep van een landbouwer uit Lo. De rattenvanger heeft een kerkuil met een gebroken vleugel gevonden op z'n maïsakker net voor de ingangsdreef van de kerkuilenboerderij in Lo. De kerkuil is volledig uitgeput en we vermoeden dat hij verloren is. We brengen hem naar dierenarts Wouter Vanlouwe uit Bulskamp voor nazicht. De vleugelbreuk is te situeren op een goede plaats en de dierenarts gelooft er nog in. Spijtig genoeg overlijdt de kerkuil tijdens de nacht. We vermoeden dat het slachtoffer het mannetje was van het koppel in Lo en vrezen nu dat het vrouwtje met haar kroost alleen komt te staan. Jan Swertvaegher gaat ter plaatse maar vindt enkel een verlaten ei. Mogelijks van een begonnen tweede legsel van vorig jaar of misschien van dit jaar ? Van H 86304 geen spoor ...

Op 10 juni 2004 wordt in Oostvleteren een nest geringd van 7 pulli. Prachtig nest maar wie zit er bij de jongen ? Ja, H 86304 ! Mevrouw is blijkbaar verhuisd naar de

buurgemeente (+/- 5 km verder) en heeft daar de plaats ingenomen van het vrouwtje van vorig jaar. Wat er met de locatie in Lo zal gebeuren is onduidelijk. Het vrouwtje heeft blijkbaar de benen genomen en het mannetje (?) is wellicht overleden. Of was het slachtoffer misschien een nieuw vrouwtje dat nog niet sterk vertrouwd was met de gevaren van de omgeving? We weten het niet ...

Kris Degraeve